

Sannkallað orkuþing

Kvennalistakonur komu saman til vorfundar að Núpi í Dýrafirði 11. - 13. júní sl. Þær byrjuðu samveruna á föstudagskvöld með því að ganga á Mýrarfell i góða veðrinu og óku svo út á Ingjaldssand til að njóta miðnætursólarinnar þar. Á laugardagsmorgun gengu konur í Núpskirkju, þar sem þær minntust tveggja látinna Kvennalistakvenna.

Ástandið á þjóðarheimilinu

Fyrst á dagskrá fundarins var ástandið á þjóðarheimilinu, horfurnar framundan og hin pólitískra staða í ljósi mikils óróa og ráðaleyseis innan ríkisstjórnarinnar. Þingkonur höfðu framsögu, en síðan voru líflegar umræður. Konum fannst allt eins líklegt, að draga mundi til tíðinda með haustinu og jafnvel að kosningar yrðu fyrir en síðar. Kvennalistakonur treysta ekki núverandi ríkisstjórn til þess að jafna áfallinu af aflabresti og annarri óaran réttlátlega niður á landsmenn og enn síður til að horfa til framtíðar og undirbúa sókn í atvinnumálum. Ríkisstjórnin glímir við innri átök og er upptekin við að raða vinum og flokksmönnum á ríkisjötuna í stað þess að vinna að alvöru stjórmálum. Það leyndi sér ekki í máli fundarkvenna, að þeim fannst löngu tími til kominn að Kvennalistakonur fengju meira ráðið um gang mála. Það þyrfi að taka miklu meira tillit til stöðu kvenna og fjölskyldnanna í landinu og hafa að leiðarljósi að nýta betur það sem við eignum.

Broddfluga sem stingur?

Sigríður Lilly leiddi síðan umræður um innri mál Kvennalistans. Þær fóru að mestu fram í hópum, þar sem konur leituðust við að svara spurningum um það, hvað Kvennalistinn hefði átt að verða, hvað hann væri nú og hvert hann stefndi, hvort hann væri raunverulega ljósmóðir nýrra hugmynda, broddfluga sem stingur, vinkvennasamband eða samband sérfróðra

kvenna. Í umræðum um það, hvernig við næðum best markmiðum okkar, urðu margar til þess að nefna nauðsyn þess að komast í ríkisstjórm, og af einhverjum ástæðum var það eitt af því fáa, sem rataði inn í fjölmálafréttir af fundinum.

Rætt var um undirbúning undir sveitarstjórnarkosningar að ári og samþykkt sérstök áskorun til kvenna að gefa kost á sér til starfa í sveitarstjórum. Kvennalistakonur í Reykjavík og á Ísafirði hafa þegar ákveðið að bjóða fram sérlistu, en annars staðar er umræðan skammt á veg komin.

Utanríkisstefna til umræðu

Anna Kristín Ólafsdóttir hafði framsögu um alþjóðamál og veitti upp spurningum, sem íslendingar sem og aðrar þjóðir þurfa að glíma við í ljósi breyttra aðstæðna í heiminum. Það var niðurstaða umræðnanna, að losa þurfí íslenska utanríkisstefnu úr hlekkjum kalda stríðsins og skilgreina upp á nýtt það hlutverk, sem við ætlum okkur í samfélagi þjóðanna. Vaxandi átök og ofbeldi viða um heim, þar sem konur og börn virðast sérstaklega höfð að skotspæni, er mikið áhyggjuefnir og augljóst, að okkur ber að standa vörð um mannréttindi hvarvetna í heiminum og láta rödd okkar hljóma í þágu friðar og réttlætis.

„Það var kátt hérra um laugardagskvöldið...“

Síthvað fleira en gallhörd pólitík var á dagskrá, enda tilgangur vorþings ekki síst að gefa Kvennalistakonum um allt land fær að hittast og eiga saman góðar stundir. Inn á milli stjórmálaumræðna fundu konur sér tíma til gönguferða og sundiðkunar, þær skoðuðu dúnprehreinsunina að Læk og gróðursettur trjáplöntur að Núpi. Á laugardagskvöldið var stórkostleg grillveisla, og er deginum ljósara, að eithvað býr fleira en kjöt í vestfirskum fjallalömbum, því að neyslu lokinni leystist úr læðingu gríðarleg orka, sem entist misjafnlega langt fram eftir nótta. Söngur var mikill og fagur, sumar fóru m.a.s. upp á borð til að njóta sín betur. Gígja Svavars og Guðrún Gisla sýndu frumsaminn leikþátt, sem endaði með algjörum skalla Guðrúnar - í alvöru! Elsa Guðmunds kenndi konum salsadans, og þær fylltust sliku sjálfstrausti, að úr varð kepni um ráðherrastóla fyrir bestu útfærsluna. Sú æsilegasta fékk embætti fjármálaráðherra. Nóttin reyndist ekki öllum nógu löng til að fá útrás orku sinnar, en ekki orð um það meir!

Rausnarlegar móttökur Vestfjarðakvenna og kyngimögnumáttúra Vestfjarða áttu stóran þátt í velheppnuðu vorþingi Kvennalistans 1993.